



Gods plan met de Moslims

In de studie "*Hoe kijkt God naar de Moslims*" kunnen we zien dat God veel van de moslims houdt en dat Hij ze vrij wil zetten van de slavernij aan zonde en religie. Er wordt vermeld dat er nog vele andere profetieën zijn die over de nakomelingen van Ismaël gaan.

Dit bevestigt de liefde van God voor de Arabieren. Tevens blijkt daaruit dat Hij een unieke rol heeft weggelegd voor hen in de eindtijd.

In deze studie kijken we naar een enkele profetische boodschappen in de Bijbel die nog niet in vervulling gegaan zijn. Er staan nog grote dingen te gebeuren! Maar eerst volgen we het leven van Ismaël.

N.B.: De Bijbelteksten in deze studie zijn ontleend aan De Nieuwe Bijbelvertaling, © Nederlands Bijbelgenootschap 2004/2007, tenzij anders aangegeven.

Inhoud:

	Pag.
1. Het leven van Ismaël	1
a. Hagar's terugkeer	2
b. Gods verbond bekrachtigd	2
c. Ismaël weggestuurd	3
d. God ziet om naar de jongen	3
e. Isaak en Ismaël	5
2. Het nageslacht van Ismaël	6
a. De nakomelingen van Isaak en Ismaël	6
b. Profetieën omtrent de afstammelingen van Ismaël	9
c. Vervulling van de profetieën	12
3. Nog te gebeuren	15
4. Conclusie	16
Literatuur	17

1. Het leven van Ismaël

De moeder van Ismaël, Hagar, is een Egyptische slavin bij wie Abraham een kind verwekt heeft. Nadat zij door Sara mishandeld is, vlucht ze terug naar Egypte (Genesis 16: 1-6).

Onderweg ontmoet de Engel van de **HEER** haar en gebiedt haar om terug te keren naar Abraham en Sara. Hij spreekt enkele bijzondere beloften uit over het kind in haar schoot (Genesis 16: 7-12).

Deze beloften zijn uitgewerkt in de studie:

"Hoe kijkt God naar de Moslims".



Gods plan met de Moslims

Hagar is diep bemoedigd en roept uit "U bent een God van het zien". De keuze om wel of niet naar God te luisteren lijkt na deze geweldige openbaring van Zijn liefde niet moeilijk meer. Hagar is gehoorzaam aan de **HEER**.

a. Hagar's terugkeer

Na het gesprek met de Engel van de **HEER**, keert Hagar bemoedigd terug naar haar meester en meesteres. Ze vertelt precies wat er voorgevallen is en Abraham sluit de woorden in zijn hart. Als zijn zoon geboren wordt, geeft hij hem de naam die de Engel van de **HEER** opgedragen heeft.

Nu was het in die tijd niet ongebruikelijk dat een kinderloze echtgenote een bijvrouw gaf aan haar man en dat zij het kind zich dan toe-eigende als van haarzelf. We kunnen ons voorstellen dat Sarai blij was met de geboorte van Ismaël. Door hem zou ze toch een naam kunnen opbouwen. Jaren gaan voorbij en er groeit een hechte band tussen Abraham en zijn zoon. Er lijkt een gelukkige tijd aangebroken te zijn voor het gezin.

b. Gods verbond bekrachtigd

Dertien jaar na Ismaël's geboorte verschijnt de **HEER** weer aan Abraham. Inmiddels is hij 99 jaar geworden. "*Je zult de stamvader worden van een menigte volken*", zei Hij (Genesis 12: 2).

God had eerst beloofd dat Abraham de vader van één groot volk zou worden:

Genesis 12: 2

- 2 Ik zal je tot een groot volk maken,
ik zal je zegenen,
ik zal je aanzien geven,
een bron van zegen zul je zijn

We zien hier Gods genade zichtbaar worden. Ofschoon Ismaël niet deel was van Gods oorspronkelijke plan, wordt hij wel betrokken bij de zegen die God jaren daarvoor beloofd had. Abraham weet op dat moment niet beter dan dat God Ismaël zal laten worden tot een groot volk.

Zo luistert Abraham verder naar Gods verbond. Hij hoort over de besnijdenis, die het teken is van het verbond. Iedere mannelijke persoon in zijn nageslacht die besneden is, is er deel van. Onbesnedenen staan erbuiten. Door Ismaël te besnijden brengt Abraham hem onder het speciale verbond, waaraan de **HEER** zijn zegen geeft.

Ineens schrikt Abraham. De naam van zijn vrouw Sara wordt genoemd en de **HEER** belooft dat ze zwanger zal worden. Dit gaat Abraham te ver en hij kan het niet geloven. Hij verbergt zijn lach door voorover te buigen. Voor hem is het genoeg als de **HEER** Ismaël wil zegenen met het beloofde land. De **HEER** maakt het echter heel duidelijk dat Hij de belofte wil vervullen door Sara een zoon te geven.

Nu beseft Abraham dat het plannetje van Sara met Hagar niet Gods oorspronkelijke plan was. Tjonge, hoe zal het dan met Ismaël aflopen? Dat God inmiddels niet meer over één volk sprak maar over vele volken dringt niet bij hem door. God beantwoordt hem met de geruststellende woorden "*wat Ismaël betreft, ik verhoor je: ik zal hem zegenen, hem*

Gods plan met de Moslims

vruchtbaar maken en hem veel, heel veel nakomelingen geven. Twaalf stamvorsten zal hij verwekken en er zal een groot volk uit hem voortkomen" (Genesis 17: 20).

De Statenvertaling geeft nog meer inzicht in Gods belofte omtrent Ismaël. Er staat letterlijk:

"aangaande Ismaël heb Ik u verhoord; zie, Ik heb hem gezegend".

Ofschoon Abraham nu pas ontdekte dat Ismaël niet de zoon van de belofte was, had God hem allang geaccepteerd. Let op de woorden 'Ik heb hem gezegend'. God ging Ismaël niet zegenen omdat Abraham erom vroeg. Nee, God had Hagar al beloofd dat Hij haar zoon zou zegenen en talrijk maken. Wat een bijzondere parallel met de belofte aan Isaac. Ook diens nageslacht werd talrijk en ook uit hem kwamen twaalf stamleiders voort - de twaalf zonen van Jacob.

Als wij vandaag voor de Moslims bidden, dan zegt de **HEER** ook "Ik heb je verhoord". Ismaël is besneden en mag daarom de zegeningen van Gods verbond met Abraham ontvangen. Tot op de dag van vandaag worden zowel de lichamelijke als geestelijke nakomelingen van Ismaël besneden. Ofschoon zij dit doen in navolging van een islamitisch voorschrift, vindt het haar oorsprong in het hart van de hemelse Vader.

c. Ismaël weggestuurd

Ongeveer een jaar later baart Sara een gezonde zoon. Zoals Abraham gedaan heeft met zijn eerste zoon, Ismaël, geeft hij ook deze zoon de naam die de **HEER** hem reeds voor de conceptie heeft gegeven, namelijk Isaak.¹

Sara's interesse in Ismaël neemt snel af en ze keert zich zelfs tegen hem. De zoon van de slavin mag niets erven. Alles moet naar haar eigen zoon van vlees en bloed. Wat een afwijzing voor de jonge Ismaël, de eerstgeborene. Abraham heeft er ook veel strijd om dat zijn vrouw zich tegen zijn zoon keert.

Pas als God zelf tegen hem zegt dat hij Ismaël weg moet sturen, doet hij dat. Het is opvallend dat de **HEER** hem geruststelt door de belofte te herhalen dat zijn zoon een groot volk zal worden. God zegt daarmee: *"Jij kunt straks niet meer voor hem zorgen maar Ikzelf zal hem zegenen. Leg hem maar in Mijn handen".*

Dit is de derde keer dat de **HEER** belooft Ismaël bijzonder te zegenen. Abraham is gehoorzaam en zendt Ismaël weg, samen met zijn moeder.

d. God ziet om naar de jongen

Hagar dwaalde doelloos rond in de woestijn. Ze was alles kwijtgeraakt en had geen hoop meer voor de toekomst. Ze was haar vertrouwen in God kwijt en haar zoon was zo zwak dat ze verwachtte dat hij zou sterven. Jaren geleden vluchtte ze naar Egypte. Dit keer kon ze dat niet meer opbrengen. Het lijkt wel of ze dieper weggezakt was dan ooit. Ineens hoorde ze een bekende stem. Het was dezelfde die haar bij de bron had aangesproken. Ze zag echter niemand, het geluid kwam uit de hemel! *"Wees niet bezorgd"* klonk de geruststellende stem. *"God heeft je jongen gehoord"* (Genesis 21: 17).

¹ Genesis 17: 19

Gods plan met de Moslims

Ineens herinnerde Hagar zich weer de betekenis van de naam van haar zoon - "God hoort". Ze beseftte dat deze naam niet alleen sloeg op haar vroegere nood, maar een belofte was voor zijn hele leven. Alsof het niet genoeg was, bevestigde de **HEER** nogmaals aan haar dat uit hem een groot volk zou voortkomen. Daarmee had God de belofte vier keer uitgesproken. Tweemaal direct tot haar en tweemaal had ze het via Abraham gehoord.

Ze kreeg weer moed en stond op, in navolging van de opdracht van de engel. Ineens zag ze een waterput. Die put was er de hele tijd al, maar door haar wanhoop, pijn en tranen had ze hem niet kunnen zien. Ze nam van het water en gaf het aan haar zoon. Die kwam op krachten en was in staat om weer verder te gaan en uiteindelijk eten te bemachtigen. Wat een levenskracht had dit water.



Johannes 4: 1-42 vertelt het verhaal van de ontmoeting tussen Jezus en de Samaritaanse vrouw. Een paar verzen daar uit:

Johannes 4: 7, 10, 13-15^a

- 7 Toen kwam er een Samaritaanse vrouw water putten. Jezus zei tegen haar: "Geef mij wat te drinken".
- 10 Jezus zei tegen haar: "Als u wist wat God wil geven, en wie het is die u om water vraagt, zou u hem erom vragen en dan zou hij u levend water geven".
- 13 "Iedereen die dit water drinkt zal weer dorst krijgen", zei Jezus,
- 14 "maar wie het water drinkt dat ik hem geef, zal nooit meer dorst krijgen. Het water dat ik geef, zal in hem een bron worden waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft".
- 15^a "Geef mij dat water, heer", zei de vrouw, "dan zal ik geen dorst meer hebben (...)"

Jezus sprak over levend water tot de Samaritaanse vrouw, water waarvan ze geen dorst meer zou krijgen.

Vandaag de dag zien we veel nakomelingen van Ismaël die snakken naar dat levende water. De bron van levend water is binnen handbereik maar ze zien Hem niet. Ze zijn verblind door de pijn van afwijzing en door de leugens die ze geleerd hebben van jongs af aan. Maar in Zijn genade opent God de ogen van steeds meer nakomelingen en zien zij wie Jezus werkelijk is. Hij wil ook zijn kinderen daarbij gebruiken.

Gods plan met de Moslims

Zoals hij de discipelen erop uit stuurde om de zieken te genezen, waaronder blinden, zo stuurt Hij vandaag zijn volgelingen naar de Moslims om hun ogen te openen. Dit gebeurt niet door allerlei argumenten te weerleggen maar door woorden van leven te spreken, zoals de Heilige Geest het ingeeft.

Wij mogen het voorbeeld volgen van Jezus met de Samaritaanse vrouw. Geen enkele religieuze leider had haar van haar zondige leven af kunnen brengen. Jezus sprak tot haar hart en ze veranderde meteen en werd een levende getuige van Hem.

e. Isaak en Ismaël

Ofschoon de Bijbel weinig zegt over het verdere leven van Ismaël, is er een korte tekst die boekdelen spreekt. In Genesis 25: 9 en 10 lezen we dat Isaak en Ismaël samen hun vader Abraham begraven.



Hieruit kunnen we leren dat beide broers een goede relatie hadden met elkaar. Ze deelden dit zo intieme moment. In warme klimaten ontbindt het dode lichaam snel en daarom moet het binnen 24 uur begraven worden. Ismaël moet al naar zijn vader gereisd zijn voordat hij overleden is. Wellicht heeft zijn halfbroer Isaak hem gewaarschuwd dat zijn vader

snel verzwakte. Het is nog waarschijnlijker dat hij zijn vader zelfs al langere tijd gezien had. Abraham wilde hem nooit wegsturen en het is aannemelijk dat zijn hart steeds uitging naar Ismaël en dat hij na de dood van zijn vrouw Sara, weer contact heeft gezocht met hem.

Isaak en Ismaël hadden waarschijnlijk een vertrouwensband met elkaar. De volgende gebeurtenissen wijzen daar op:

- Na de dood van hun vader ging Isaak wonen bij de bron Lachai-Roi. Dat was waar de Engel van de **HEER** voor het eerst in de geschiedenis aan een mens was verschenen. Hagar zal het verhaal vaak aan haar zoon verteld hebben. En die gaf het weer door aan zijn broer. De eerste openbaring van de Engel van de **HEER** daar maakte het tot een bijzondere plaats om te wonen.
- Jaren later trouwde Isaak's zoon Ezau met een dochter van Ismaël (Genesis 28: 9).

Dat Isaak en Ismaël een goede verstandhouding moeten hebben gehad is ook af te leiden uit Genesis 28: 9, waar wordt gemeld dat Isaak's zoon Esau trouwde met een dochter van Ismaël.

Gods plan met de Moslims

Genesis 18: 9

- 9 Daarom ging hij [Esau²] naar Abrahams zoon Ismaël en trouwde hij, naast de vrouwen die hij al had, Machalat; zij was een dochter van Ismaël, een zuster van Nebajot.

Huwelijken werden pas gesloten als de beide vaders ermee instemden. Als hij wrok had gehad over het feit dat Isaak de erfgenaam werd, ofschoon hij de eerstegeborene was, dan had hij niet zijn dochter aan Esau gegeven. Integendeel, hij vertrouwde haar helemaal toe aan zijn neef. Hij zal genezing ervaren hebben door de zegen van 12 zonen, zoals God beloofd had. Isaak daarentegen had namelijk maar twee zonen.

2. Het nageslacht van Ismaël

De gemoedelijke relatie tussen Isaak en Ismaël is ook zichtbaar in hun nageslacht.

a. De nakomelingen van Isaak en Ismaël

Helaas worden Isaak en Ismaël vaak afgeschilderd als vijanden van elkaar. Kijken we naar de geschiedenis van beide geslachten dan zijn er inderdaad momenten waarop er conflicten waren. Er zijn echter ook duidelijk tijden waarop beiden op goede voet stonden met elkaar.

- Ten eerste nam koning David twee afstammelingen van Ismaël in dienst. Obil stelde hij aan over zijn kamelen en Jaziz over de geiten en de schapen.

1 Kronieken 27: 30,31

- 30 De Ismaëliet Obil kreeg de verantwoordelijkheid voor de kamelen en Jechdejahu uit Meronot voor de ezelinnen
- 31 Jaziz, een afstammeling van Hagar, kreeg de verantwoordelijkheid voor de geiten en de schapen. Zij allen waren opzichters over de bezittingen van koning David.



Dit waren de beste vaklui die David kon vinden en hij vertrouwde hen zijn rijkdommen toe. Hij was niet bang dat ze van hem zouden stelen of op andere manier benadelen.

² Toegevoegd ter verduidelijking

Gods plan met de Moslims

• Ten tweede gaven veel Israëlieten de naam Ismaël aan hun zoon. Een paar voorbeelden:

- Een van de zes zonen van Asel, een nakomeling van koning Saul:

1 Kronieken 8: 38

38 Asel had zes zonen. Zij heetten Azrikam, Bocheru, Jismaël, Searja, Obadja en Chanan; allemaal zonen van Asel.

- Iemand uit het koninklijk geslacht ten tijde van Jeremia:

2 Koningen 25: 25^a

25^a Maar in de zevende maand van dat jaar kwam Jismaël, de zoon van Netanja, de zoon van Elisama, die tot de koninklijke familie behoorde, met tien mannen naar Mispa (...).

- De vader van een hoge rechter ten tijde van koning Josafat:

2 Kronieken 19: 11

11 De hogepriester Amarja stel ik aan als hoogste rechter voor alle zaken met betrekking tot de **HEER**, en Zebadja, de zoon van Jismaël, het hoofd van de stam Juda, als hoogste rechter voor alle zaken met betrekking tot de koning. Levitische griffiers zullen u terzijde staan. Ga vastberaden aan het werk; moge de **HEER** bijstaan wie rechtschapen is.

- Een legeroverste van koning Joas:

2 Kronieken 23: 1^a

1^a In het zevende regeringsjaar van Atalja verstevigde Jojada zijn positie. Hij verzekerde zich van de medewerking van de bevelhebbers Azarja, de zoon van Jerocham, Jismaël, de zoon van Jochanan, (...).

- Een legeroverste van koning Joas:

Ezra 10: 22

22 (...) Uit de familie van Paschur: Eljoënai, Maäseja, Jismaël, Netanel, Jozabad en Elasa. (...)

Ismaël (hier gespeld als Jismaël) was blijkbaar een populaire naam. Je gaat je kind niet vernoemen naar iemand die je verafschuwt.

In het Midden Oosten vernoemen ouders hun kinderen tegenwoordig nog steeds naar belangrijke leiders van vroeger en nu.

In de Arabische wereld bestaat de naam uit die van jezelf, je vader en grootvader. Zo noemden vaders met de naam Hussein in de 90-er jaren hun zoon Saddam, ter ere van de Irakese machthebber.

In de Bijbel worden veel conflicten beschreven tussen Israël en de omringende volkeren. Daaronder worden slechts drie keer de Ismaëlieten genoemd.

Gods plan met de Moslims

Drie conflicten tussen Israël en de Ismaëlieten: •De Midjanieten in de dagen van Gideon waren Ismaëlieten.

- De Midjanieten in de dagen van Gideon waren Ismaëlieten.

Rechters 6: 3-4

- 3 Elk jaar wanneer het gewas op het veld stond, kwamen de Midjanieten, de Amalekieten en nog andere woestijnvolken uit het oosten aanzetten en vielen ze Israël binnen.
- 4 Ze sloegen er hun tenten op en vernietigden de oogsten, tot helemaal in Gaza. Niets lieten ze voor de Israëlieten over om van te leven, nog geen schaap, geen rund en geen ezel.

Rechters 8: 24

- 24 (...) "Maar ik wil u iets anders vragen: laat ieder mij een ring geven uit de buit die hij op de Midjanieten heeft behaald". (Deze afstammelingen van Ismaël droegen hun rijkdommen immers in de vorm van gouden sieraden bij zich.)

- 1 Kronieken 5: 18-22 beschrijft de overwinning van de Israëlieten ten oosten van de Jordaan over enkele Ismaëlitische stammen

1 Kronieken 5: 18-22

- 18 Ruben, Gad en Oost-Manasse hadden een legermacht van vierenviertigduizend zeventienhonderd-zestig geoefende en strijdvaardige krijgslieden, bewapend met kleine schilden, zwaarden en bogen.
- 19 Ze deden een aanval op de Hagritische stammen Jetur, Nafis en Nodab.
- 20 Daar de Israëlieten in hun strijd geholpen werden, vielen de Hagrieten en hun bondgenoten hun in handen. Tijdens de gevechten riepen ze God aan, en omdat ze hun vertrouwen in hem stelden, stond hij hen bij..
- 21 Ze maakten vee buit: vijftigduizend kamelen, tweehonderdvijftigduizend schapen en geiten, en tweeduizend ezels, en ze namen honderdduizend mensen gevangen.
- 22 Het aantal gesneuvelden was enorm, want God had de strijd gevoerd. De overwinnaars bleven in het veroverde gebied wonen tot aan de tijd van de ballingschap..

Van die drie, waren er twee alleen met afstammelingen van Ismaël, en één waarbij de Ismaëlieten slechts één van de vele volkeren waren.

In Psalm 83: 6 wordt een grote strijd genoemd met de volkeren rondom Israël, waarbij ook de Ismaëlieten genoemd worden:

Psalm 83: 6-7

- 6 Zij hebben samen plannen gesmeed en zich tegen u verenigd:

Gods plan met de Moslims

- 7 de tenten van Edom en de Ismaëlieten,
Moab en de zonen van Hagar.

In vergelijking was de vijandschap tussen Israël en de andere volkeren dus veel groter. Dit ondersteunt de letterlijke Bijbelvertaling van Genesis 16: 12 uit de Statenvertaling: *'Hij zal wonen voor het aangezicht van al zijn broederen'*.

Er was veel meer sprake van vijandschap tussen Jacob en zijn broer Ezau. Die botsten tijdens de zwangerschap al met elkaar.³
Later gaf God verschillende profeten boodschappen van oordeel over Edom vanwege Edoms haat tegen Israël.

Verschillende profeten hebben over Edom geprofeteerd, bijvoorbeeld Ezechiël:

Ezechiël 25: 12-14

- 12 Dit zegt God, de **HEER**: Edom heeft zich op het volk van Juda gewroken en zo een zeer zware schuld op zich geladen.
- 13 Daarom, zegt God, de **HEER**, zal ik mijn hand tegen Edom opheffen. Ik zal er mens en dier uitroeien, ik zal het land verwoesten; van Teman tot Dedan zullen allen door het zwaard worden geveld.
- 14 Door Israël, mijn volk, zal ik mij op Edom wreken: Israël zal Edom treffen met mijn woede en mijn toorn, en zo zal Edom mijn wraak leren kennen – spreekt God, de **HEER**.

Zie ook:

Jesaja 34: 5, 63: 1-4;
Jeremia 49: 7-22;
Ezechiël 32:29, 35: 1-15;
Klaagliederen 4: 22
Amos 1: 11-12
Obadja 1: 1, 10-14

b. Profetieën omtrent de afstammelingen van Ismaël

In het Oude Testament staan veel profetieën die betrekking hebben op de volkeren rondom Israël.⁴

Tegenwoordig zijn dit allemaal Arabische volkeren. Een deel van hen zijn directe afstammelingen van Ismaël. De meerderheid is Moslim en ziet Ismaël als hun geestelijke voorvader. Het voert te ver om elke profetie afzonderlijk te behandelen. Hier concentreren we ons op drie belangrijke die nog niet in vervulling gegaan zijn.

1. Jesaja 60

De meest in het oog springende profetie vinden we in Jesaja 60: 6 en 7, waar staat:

³ Genesis 25:21,22^a

⁴ Jaap Bönker en Maarten Nota schatten dat het wel om 35% van alle profetieën gaat. [1], pag. 116.

Gods plan met de Moslims

Jesaje 60: 6 en 7

- 6 Een vloed van kamelen zal je land overspoelen, jonge kamelen uit Midjan en Efa.
Uit Seba komen ze in groten getale, beladen met wierook en goud.
Zij verkondigen de roemrijke daden van de **HEER**.
- 7 Alle schapen en geiten van Kedar worden voor jou bijeen-gedreven, Nebajots rammen staan je ter beschikking; ze zijn weer welkom als offer op mijn altaar.
Mijn tempel zal ik in alle luister herstellen.



Hier worden twee zonen van Ismaël genoemd, Kedar en Nebajot.
Daarnaast wordt Midjan genoemd, die in Genesis 37: 28 en in Rechters 8: 24 gekoppeld wordt met de Ismaëlieten.

Efa is een zoon van Midjan (Genesis 25: 4) en Seba is een zoon van Abraham en Ketura (Genesis 25: 3).

Zij zullen van hun rijkdommen brengen. En niet zomaar een beetje. Nee, er zal een overvloed zijn aan geschenken van de afstammelingen van Ismaël.

Of de geschenken letterlijk dieren, wierook en goud zullen zijn, weten we niet. Mocht dit op figuurlijke wijze bedoeld zijn, dan kunnen we volgende parallellen zien met het heden:

- De kamelen zijn een beeld van trots. Het zijn hoogmoedige dieren. Jonge kamelen kan verwijzen naar de vele jonge Arabieren die hun trots zullen afleggen en zich zullen onderwerpen aan Jezus als Heer. Meer dan de helft van de bevolking in het Midden Oosten is onder de 25 jaar!
- Olie wordt wel zwart goud genoemd. De meeste Arabische landen produceren olie en in Saudi Arabië alleen al bevindt zich een kwart van alle olievoorraden van de wereld. Wat een rijkdom kunnen zij brengen.
- In de Bijbel staat wierook symbool voor gebeden. Dit sluit naadloos aan bij Psalm 72: 15 dat later in deze studie beschreven wordt.
- De rammen en schapen worden als offerdieren gebruikt. Teveel Moslims hebben zich opgeofferd in zelfmoord aanslagen. Als ze tot Jezus komen, zullen ze radicaal voor hem gaan leven als levend offer en bereid zijn om voor hem als martelaar te sterven.

Gods plan met de Moslims

2. Psalm 72

Psalm 72: 12-15

- 12 Hij zal bevrijden wie arm is en om hulp roept,
wie zwak is en geen helper heeft.
- 13 Hij ontfermt zich over weerlozen en armen,
wie arm is, redt hij het leven.
- 14 Hij verlost hen van onderdrukking en geweld,
hun bloed is kostbaar in zijn ogen.
- 15 Leve de koning! Men zal hem goud van Seba schenken,
zonder ophouden voor hem bidden,
hem zegen toewensen, dag aan dag.

Psalm 72 geeft een prachtige beschrijving van de Messias, de beloofde koning die voor eeuwig zal regeren. In vers 9 wordt gesproken over de woestijnbewoners die voor hem zullen buigen. Ismaël ging wonen in de woestijn en daar woont nu zijn nageslacht. In deze psalm worden zij beschreven als vijanden. Het moge duidelijk zijn dat dit een profetische boodschap was over hetgeen nog stond te gebeuren.

We hebben al gezien dat de Israëlieten en Ismaëlieten weinig problemen met elkaar hadden in de periode voor Christus. Na de verwoesting van Jeruzalem gingen veel Joden in Arabië wonen. Tot op heden zijn er nog Joodse gemeenschappen op het Arabisch Schiereiland. In de 6^e eeuw regeerde zelfs een Joodse koning over Zuid Arabië.

Pas met de komst van de islam is de vijandschap tot de Joden sterk gegroeid. De joden accepteerden Mohammed niet als profeet van God. Ook de Christenen deden dat niet.

De grootste zonde die een Moslim kan begaan is om te belijden dat God een partner heeft. Iedere dag verkondigt de muezzin bij de gebedsoproep dat God geen zoon heeft. De Moslims hebben geleerd om degenen die Christus aanbidden te haten, want die begaan allemaal volgens hen de grootste zonde. Maar Mohammed heeft niet het laatste woord.

Psalm 72: 9

- 9 Laten de woestijnbewoners voor hem buigen, zijn vijanden het stof van zijn voeten likken.

Psalm 72: 9 uit de Statenvertaling

- 9 *De ingezetenen van dorre plaatsen **zullen**⁵ voor zijn aangezicht knielen.*

Er zal een tijd van vijandschap zijn, maar daarna zal ook een tijd komen waarin de moslims voor Jezus zullen knielen.

Ook de koningen van Scheba en Seba zullen komen. Zij zullen onophoudelijk voor hem bidden.

⁵ Nadruk niet in de oorspronkelijke tekst

Gods plan met de Moslims

3. Jesaja 45

De laatste tekst die we bekijken is:

Jesaja 45: 14

- 9 Dit zegt de HEER:
De Egyptenaren met hun schatten,
de Nubiërs met hun rijkdom en de rijzige Sabeeërs,
zij zullen komen en jullie toebehoren.
Ze komen in ketenen en volgen je, ze buigen voor je en belijden:
'Bij u alleen is een God, er is geen andere god, niet één'.

Deze profetie heeft betrekking op het huidige Egypte, Ethiopië en waarschijnlijk Jemen. Bijbelcommentator Gill zegt hierover: ⁶

"dit is een profetie over de bekering van velen in deze landen, die zich zullen voegen in de kerken van Christus".

Over de ketenen zegt hij:

"Onderworpen aan en overwonnen door de genade van God, zullen ze komen in de ketenen van veranderende genade, getrokken met de koorden van liefde, en de banden van een mens, toch zullen ze gewillig komen; gewillig gemaakt op de dag dat de kracht van goddelijke genade over hun zielen komt".

Er komt een dag dat de Moslims zullen belijden dat Yahweh, de God van Abraham, Isaak en Ismaël, de ware God is. Ze zullen de genade van God in Christus kennen en ervaren.

c. Vervulling van de profetieën

De grote oogst onder de Arabieren waarvan in deze profetieën gesproken wordt, is nog steeds niet gekomen. Dat betekent dat het nog steeds staat te gebeuren. God heeft een plan met de miljoenen Moslims in het Midden Oosten. Zijn liefde gaat ook uit naar de miljard geestelijke nakomelingen van Ismaël die overal in de wereld leven, van Noord Amerika tot Europa tot Indonesië en Australië toe. Door de geschiedenis heen zien we al tekenen van hoop dat Hij hen op een dag op machtige wijze tot zich gaat trekken.

Een paar voorbeelden uit de Bijbel:

1. De koningin van Seba, 1 Koningen 1: 1-13

Het eerste voorbeeld is eigenlijk een voorloper op de profetieën, maar wel heel belangrijk om te noemen. De koningin van Seba hoorde van Salomo's wijsheid en bracht van haar rijkdommen veel goud, reukwerk en edelstenen.

1 Koningen 10: 10

- 10 De koningin van Seba schonk Salomo honderdtwintig talent goud en een grote hoeveelheid reukwerk en edelstenen. Zo veel reukwerk als de koningin van Seba aan koning Salomo gaf, is later nooit meer aangevoerd.

⁶ Zie: Online Bible Gill's Commentary van Jesaja 45: 14. www.onlinebible.org/html/dut/

Gods plan met de Moslims

Zuid-Arabië, dat Jemen en Oman omvat, staat nog steeds bekend als gebied waar wierook en mirre vandaan komt. Jemen produceert ook nog steeds edelstenen. Wat bijzonder dat zij zoveel aan Salomo schonk, om zijn wijsheid te horen. Eeuwen later vertelde Jezus een gelijkenis van een man die alles wat hij had verkocht om die ene kostbare parel te mogen bezitten.



Matthew Henry ziet in deze verzen de vervulling van Psalm 72 met David als degene die tot zijn zoon Salomo sprak.⁷ Dit sluit niet uit dat er andere tijden van vervulling zijn, zoals we vaak met profetieën zien. Temeer daar deze profetie dezelfde strekking heeft als de eerdergenoemde in Jesaja, welke pas eeuwen later zijn opgetekend.

2. *De Wijzen uit het Oosten*, Matteüs 2

Er is weinig bekend omtrent de achtergrond van de wijzen die de ster zien en Jezus komen aanbidden. Volgens de traditionele opvattingen kwamen zij uit Babylon of Perzië. Het is echter aannemelijker dat zij tot het nageslacht van Ismaël behoorden.

De Nabateërs die in het huidige Jordanië woonden, worden gezien als afstammelingen van Ismaël's zoon Nebajot. Onder hen waren ook magiërs (wijzen) en zij hadden kennis van de Schepper door hun voorgeslacht. Hun hoofdstad Petra was een belangrijke plaats op de handelsroute voor wierook en daardoor hadden zij er ruim voldoende beschikking over. Zij kwamen uit het oosten, terwijl in de Bijbel naar de Babyloniërs en Perzen gerefereerd wordt als volken uit het noorden.⁸

De evangelist Matteüs benadrukt in de eerste hoofdstukken telkens weer hoe profetieën in het leven van Jezus vervuld werden. Het verhaal van de magiërs (wijzen) is daar deel van. Ofschoon Matteüs niet expliciet verwijst naar Jesaja 60, zijn de parallellen te sterk om hierin niet een gedeeltelijke vervulling te zien. Zo worden precies dezelfde geschenken genoemd, namelijk goud en wierook. Zo kunnen we in de magiërs de voorlopers zien van de vele nakomelingen van Ismaël die Jezus nog als Heer en Koning zullen aanbidden.



3. *Paulus'eerste missie*

Na zijn radicale bekering, kreeg Paulus de opdracht om het evangelie aan de heidenen (de niet-Joden) te verkondigen. Paulus beschrijft in zijn brief aan de gelovigen in Galatië zijn roeping en hoe hij daaraan gehoorzaam was.

⁷ Zie: Online Bible Full Matthew Henry Commentary van 1 Koningen 10: 1-13.
www.onlinebible.org/html/dut

⁸ Ezechiël 26: 7 verwijst naar de Babylonische koning Nebukadnessar, Jesaja 41: 25 naar de Perzische koning Kores. Zij trokken niet dwars door de woestijn naar Israël, maar volgden de rivier de Eufraat naar het noorden en bogen dan af naar het zuiden, naar Israël.

Gods plan met de Moslims

Galaten 1: 15-18

- 15 Maar toen besloot God, die mij al vóór mijn geboorte had uitgekozen en die mij door zijn genade heeft geroepen
- 16 zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik hem aan de heidenen zou verkondigen. Ik heb toen geen mens om raad gevraagd
- 17 en ben ook niet naar Jeruzalem gegaan, naar hen die eerder apostel waren dan ik. Ik ben onmiddellijk naar Arabia gegaan en ben van daar weer teruggekeerd naar Damascus.
- 18 Pas drie jaar later ging ik naar Jeruzalem om Kefas te ontmoeten, en bij hem bleef ik twee weken.

Zodra Paulus zijn roeping kreeg en Ananias zijn ogen geopend had, vertrok hij naar Arabie. Een bekende traditionele opvatting is dat hij daar in de woestijn de tijd nam om te mediteren op het woord van God. In Handelingen 9 lezen we echter dat Paulus direct het evangelie begon te verkondigen (v. 20). Hij was meteen gehoorzaam aan zijn nieuwe taak. Hij verbleef enkele dagen bij de discipelen (v. 19) en groeide snel in zijn overredingskracht (v. 22). Na vele dagen probeerden de Joden hem te doden (v. 23). Om de gebeurtenissen in Paulus' leven in chronologische volgorde te plaatsen, kijken we naar wat hij zelf zei over zijn ontsnapping uit Damascus.

Waarom wilde koning Aretas, die heerste over het Nabateese rijk, Paulus gevangen nemen? De meest aannemelijke reden is dat hij onrust veroorzaakt had door zijn prediking onder de Nabateese Arabieren en dat de koning orde wilde herstellen.

Je brengt niet de toorn van een koning op je door je in stilte terug te trekken. In zijn commentaar op 2 Korintiërs 11: 32 zegt Terence Donaldson:

'Iemand maakt een heerser niet boos door zich terug te trekken in een tijd van stilte en meditatie. Integendeel, deze verwijzingen geven waarschijnlijk aan dat Paulus vanaf het begin bezig was met evangelisatie onder de heidenen'.

Zie 'Paul and the Gentiles', p. 271.

Het was ook gemakkelijker om Paulus te vangen in een afgesloten ommuurde stad dan in de dorpen langs de woestijn. Denk maar aan David die in de woestijn van Juda steeds uit handen van Saul bleef en bang was dat de mensen van Keila hem zou uitleveren aan Saul (1 Samuël 23: 7-13).

2 Korintiërs 11: 32-33

- 32 Toen ik in Damascus was, liet de stadhouder van koning Aretas de stad afsluiten om mij gevangen te nemen;
- 33 ik kon alleen aan hem ontkomen doordat ik in een mand door een venster in de muur werd neergelaten.

Toen Paulus terugkeerde naar Damascus wilden de Joden hem doden. Mogelijk vertelde hij aan hen hoe God de eerste heidenen had gered. Ze waren al boos dat hij vrijuit verkondigde dat Jezus de Christus was. Dat hij ook nog de Arabieren 'misleidde', ging te ver.

Gods plan met de Moslims

Het is dus heel aannemelijk dat de Arabieren de eerste heidenen waren aan wie God het goede nieuws bekend maakte. Onder hen waren hoogstwaarschijnlijk de magiërs, de eerste heidenen die ooit Jezus als koning hadden aanbeden. Jaren later stuurde God zijn dienstknecht om hen bekend te maken dat deze koning voor hun zonden gestorven was en weer opgestaan. Dit hoeft ons niet te verbazen gezien Gods bijzondere liefde voor Ismaël en Zijn belofte om hem rijkelijk te zegenen.

3. Nog te gebeuren

Hier komen we bij de climax van Gods reddingsplan met deze wereld, en in het bijzonder met de Moslims. We hebben gezien dat de profetieën in Psalm 72 en Jesaja 45 en 60 nog niet volledig vervuld zijn. Hoe zal dat gaan?

De apostel Paulus schrijft aan de Romeinen over de relatie tussen de Joden en de heidenen. Als we bij het lezen over de heidenen specifiek aan de Ismaëlieten denken, dan ontdekken we een bijzonder plan van God. Paulus haalt de woorden van Hosea aan:⁹

Romeinen 9: 25-26

- 25 'Wat mijn volk niet was, zal ik mijn volk noemen; wie mijn geliefde niet was, zal ik mijn geliefde noemen.
- 26 En waar tegen hen gezegd is: "Jullie zijn mijn volk niet", zullen ze kinderen van de levende God worden genoemd.'

Wat moet Ismaël zich afgewezen hebben gevoeld door God, toen hij hoorde dat God een andere zoon aan Abraham beloofde. Hij was niet de beloofde zoon en ook niet degene door wie alle volken op aarde gezegend zouden worden. Zijn nakomelingen hoorden over de wonderen die God deed voor Isaak's nageslacht in Egypte.

Op weg naar een geweldig land van melk en honing trokken de Israëlieten veertig jaar door de woestijn. Zijzelf woonden er permanent! Maar er komt een dag dat God de Ismaëlieten zijn volk gaat noemen, zijn geliefde. Wat een troost voor de Arabieren dat dit Gods plan voor hen is.

Dan legt Paulus uit hoe God steeds geprobeerd heeft om de Israëlieten het goede nieuws bekend te maken. Hij heeft veel profeten gestuurd, en uiteindelijk zijn eigen Zoon, Jezus Christus. Maar ze zijn ongehoorzaam en opstandig. Dan komt God met een bijzonder plan om hen toch tot zich te trekken. Hij besluit om ze jaloers te maken.

In verhalen en films komen we weleens het thema tegen van een man die geen aandacht heeft voor zijn vrouw. Zij schenkt expres aandacht aan een andere man met de bedoeling om haar echtgenoot jaloers maken. Zo hoopt ze hem terug te winnen.

Op eenzelfde manier gaat God de heidenen zegenen, in de hoop dat de Israëlieten weer naar Hem gaan verlangen en tot Hem terugkeren. Paulus beschrijft daarin zijn eigen plaats.

⁹ Hosea 2: 25 en 2: 1^a

Gods plan met de Moslims

Hij wil zo graag de Joden tot jaloezie wekken en hoopt dat zelfs zijn roeping om het goede nieuws bekend te maken onder de heidenen daartoe zal leiden. Het is vanwege de Joden dat hij zijn taak onder de heidenen zo serieus neemt.

In totaal spreekt Paulus drie keer over het jaloezie maken van de Joden. Wie zouden daar het meest geschikt voor zijn? Zouden dat niet degenen zijn die het dichtst bij hen staan en naast hen wonen? Hun eigen halfbroer, de nakomelingen van Ismaël? Wat zal het de Joden doen als de Moslims in aanbidding tot Christus hun gaven komen brengen, zoals Jesaja voorspeld heeft? Zou Paulus daarom eerst naar Arabië gegaan zijn en de Ismaëlieten als eersten het goede nieuws gebracht hebben?

Paulus sluit zijn betoog af met het bekend maken van een goddelijk geheim.

Romeinen 11: 25-27

- 25 Er is, broeders en zusters, een goddelijk geheim dat ik u niet wil onthouden, omdat ik wil voorkomen dat u op uw eigen inzicht afgaat. Slechts een deel van Israël werd onbuigzaam, en dat alleen tot het moment dat alle heidenen zijn toegetreten.
- 26 Dan zal heel Israël worden gered, zoals ook geschreven staat: 'De redder zal uit Sion komen, en wentelt dan de schuld af van Jakobs nageslacht.'¹⁰
- 27 Dit is mijn verbond met hen, wanneer ik hun zonden wegneem.¹¹

Lezen we dit met de Moslims in gedachten, dan zien we dat God nog vele miljoenen gaat redden. Pas als allen zijn toegetreten, zullen de Ismaëlieten massaal tot geloof komen. Met de doodstraf op afvalligheid van de islam, gelden de Moslimlanden als de moeilijkste plaatsen voor mensen om tot geloof te komen. Maar God zal hen zegenen en Ismaël vrijmaken van de slavernij onder de Sharia wetgeving.

Twee verzen later lezen we dat God de genade die hij schenkt nooit terug-neemt.¹² Hij heeft beloofd Ismaël te zegenen en zal dat beslist doen. En in vers 32 leren we dat God de mensen voor een bepaalde tijd in ongehoorzaamheid heeft gelaten, opdat hij voor hen barmhartig kan zijn. God is barmhartig voor de fysieke en geestelijke nakomelingen van Ismaël! Mogen wij dat ook zijn.

4. Conclusie

God beloofde Hagar al tijdens haar zwangerschap dat Hij Ismaël zou zegenen en tot een groot volk zou maken. Diezelfde belofte herhaalde Hij daarna twee maal aan Abraham en tenslotte nogmaals aan Hagar. Deze zegen is nauw verwant aan de belofte van God aan Isaak en zijn nageslacht.

¹⁰ Jesaja 59: 20

¹¹ Jeremia 31: 33

¹² Romeinen 11: 29

Gods plan met de Moslims

Ofschoon de beloofde Messias uiteindelijk niet door de lijn van Ismaël zou komen, is hij niet alleen bijzonder geliefd door Abraham maar ook door God zelf. God heeft zijn liefde aan Ismaël en diens nageslacht reeds talloze keren bewezen. We kunnen in het bijzonder denken aan de magiërs en degenen die onder Paulus' gehoor kwamen. Daarnaast heeft Hij de profeten bekend gemaakt dat velen van hen tot geloof zullen komen. God heeft hen tot een grote natie gemaakt met een speciaal doel, namelijk dat zij eer en glorie zullen brengen aan Hem.

We mogen geloven en verwachten dat God in deze tijd bezig is om Zijn plan te vervullen en dat vele Moslims hun knieën gewillig zullen buigen voor Koning Jezus.

We sluiten deze studie af met de toepasselijke woorden waarmee Paulus het gedeelte over Israël en de Ismaëlieten en andere heidenen afsloot:

Romeinen 11: 33-36

- 33 Hoe onuitputtelijk zijn Gods rijkdom, wijsheid en kennis, hoe ondoorgroendelijk zijn oordelen en hoe onbegrijpelijk zijn wegen.
- 34 'Wie kent de gedachten van de HEER, wie was ooit zijn raadsman?
- 35 Wie heeft hem iets gegeven dat door hem moest worden terugbetaald?'
- 36 Alles is uit hem ontstaan, alles is door hem geschapen, alles heeft in hem zijn doel. Hem komt de eer toe tot in eeuwigheid.
Amen.
-

Literatuur

Goede boeken om meer over dit onderwerp te lezen:

- [1] Bönker, Jaap, & Nota, Maarten; *De God van Abraham, Isaak én Ishmaël. Eén weg naar vrede in het Midden Oosten.*
Initialmedia, Rotterdam, 2006.
- [2] Culver, Jonathan; *The Ishmael Promise and Contextualization Among Muslims.*
International Journal of Frontier Missions, Vol. 17:1 Spring 2000. **Engels**
Kregel Publications, Grand Rapids MI, USA, 2006.
- [3] Maalouf, Tony; *Arabs in the Shadow of Israel.* **Engels**
The Unfolding of God's Prophetic Plan for Ishmael's Line
Kregel Publications, Grand Rapids MI, USA, 2006.
ISBN-10: 0825431840
ISBN-13: 9780825431845
- [4] Malick, Faisal; *The Destiny of islam in the End times.* **Engels**
Understanding God's heart for the Muslim people
Destiny Image Publishers, INC, Shippensburg, PA, USA, 2007
ISBN-10: 076842593X
ISBN-13: 9780768425932